

Mexicaanse kaasschaaf

Paul Leduc, de maker van FRIDA, was samen met actrice Ofelia Medina in Nederland om de première van zijn film met een kleine 'tournee' langs enkele zogenaamde grote filmhuizen enige luister te geven. FRIDA is een film die er mooi en zorgvuldig gemaakt uitziet en waar de sporen van een moeizame productie, de worsteling met een te klein budget, niet direct aan zijn af te lezen. Dit heeft alles te maken met de inventiviteit en visuele kwaliteit van Leducs filmen (zie Aantekeningen). Hier komt Leduc zelf aan het woord over de film en over de problemen van het filmen in een land als

moest een film worden van twee uur. Op het allerlaatste moment hoorden we dat het budget tot op de helft was gesnoeid en we hebben het draaien toen voortijdig moeten stoppen omdat het geld op was. Het belichte materiaal dat we hadden, hebben we kunnen uitsmeren tot een uur en een kwartier maar dat heeft de film geen goed gedaan. Hij heeft met redelijk succes in Mexico gedraaid maar buiten Mexico zal hij, zoals hij nu is, voor niemand interessant zijn.

Geld was niet het enige productieprobleem waarmee Leduc te kampen had. De inhoudelijke bemoeizucht van zijn producent leidde tot grote conflicten. FRIDA kwam 'levend' uit de strijd maar niet ongeschonden. FRIDA is in co-productie met Manuel Barbachano

Paul Leduc

Mexico dat weliswaar een rijke en vitale culturele traditie heeft, maar waarvan de economie de facto failliet is verklaard.

"Mexico staat in feite onder curatele van het Internationaal Monetair Fonds en dat wil niet dat er films worden gemaakt. Natuurlijk wordt er door mafia-achtige types een soort gore troep gemaakt, dat zou je ook filmmaken kunnen noemen, maar ik bedoel dat er door de economische crisis absoluut geen goede 'independent' films meer kunnen worden gemaakt. FRIDA is in een relatief gunstige periode geproduceerd, vlak voor de ernstige economische problemen van het land. Maar makkelijk was het financieel gezien bepaald niet, de hele crew heeft bijvoorbeeld meegeproduceerd door collectief het salaris af te staan."

Dat het niet altijd lukt om de geldproblemen op te lossen moest Leduc recentelijk ondervinden: "Na FRIDA heb ik nog een film gemaakt, of althans geprobeerd te maken, over punks en rockers in Mexico City. Dat

Ponce gemaakt maar die trok de film na voltooiing helemaal naar zich toe. Barbachano is een eigenzinnig man die voor FRIDA in geen vijftien jaar een film had geproduceerd maar daarvoor bij voorbeeld wel de productie van NAZARIN van Bunuel had gedaan. Na vele verschillen van mening en een rechtszaak die op niets uitliep hebben we de film aan Barbachano verkocht. Dit was de enige manier om uit de impasse te komen die een distributie van de film verhinderde. Barbachano heeft een aantal veranderingen in de film aangebracht waarvoor ik me niet verantwoordelijk voel. De tekst die aan de film voorafgaat is van hem, daar ben ik het absoluut niet mee eens. Verder heeft hij een aantal scènes uit de film gehaald omdat hij vond dat er te veel aandacht was voor politieke zaken. Een van die scènes toonde Frida terwijl ze een portret van Stalin schilderde. Daarin kwamen haar problemen met de lijn van de Mexicaanse communistische partij naar voren."

Dat het productieel verongelukkig van een film ook een positief neveneffect kan hebben, blijkt als Leduc in gaat

op het ontstaan van het scenario voor FRIDA. "Voordat ik FRIDA maakte was ik bezig met een film over Tina Modotti (bekaamd model en leerlinge van Edward Weston, in de jaren twintig en dertig zelf een bekend geëngageerd fotografe). Alle voorbereidingen waren klaar en de contracten getekend, maar vlak voordat we gingen draaien werd de productie uitgesteld. Ik had erg lang aan het Modotti-scenario gewerkt dat een 'silent' zwart/wit film moest worden. Om de door het uitstel verkregen tijd op te vullen ben ik toen begonnen met een scenario over Frida Kahlo, dat ik in een paar weken afmaakte. Later werd pas duidelijk dat de Modotti-film helemaal niet door kon gaan vanwege het ontbreken van geld."

Ofelia Medina, de actrice die Frida speelt, is erg belangrijk geweest bij het initiatief voor de film. Zij was al als jong

meisje gefascineerd door Frida en wilde heel graag dat er iets mee gebeurde, ook omdat men vaak tegen haar zei dat ze zo op Frida leek. Ik was er aanvankelijk huiverig voor, de kans was me te groot dat het een drakerig melodrama zou worden."

Leduc is niet van plan, nu het 'intermezzo' FRIDA is voltooid, het Modotti-scenario alsnog binnenkort te realiseren. "Ik heb niet de behoefte me te specialiseren in portretten van linkse Mexicaanse kunstenaressen. Ik zou graag eerst andere plannen uitwerken, maar het probleem is het vinden van een producent. Daarbij kan een film in Mexico momenteel alleen nog in co-productie met financiers van buiten tot stand komen en die heb ik tot nu toe niet gevonden. Dus als jullie iemand weten..."

Herbert van der Koop
Gertjan Zuilhof